

РЕШЕНИЕ

№ 5514

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 29.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1178** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК.

Образувано е по иск с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ, предявен от Г. Л. Т. срещу Изпълнителна агенция по лекарствата за сумата 62 000 лева, претърпени имуществени вреди под форма на претърпяна загуба; мораторна лихва за период 15.08.2017 г. до датата на предявяване на иска – 03.02.2020 г.; законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 03.02.2020 г., до окончателно изплащане на сумата, както и присъждане на разноски за това производство. Ищецът твърди наличие на въведеното правно основание по чл. 1 от ЗОДОВ, тъй като с отменено с решение на АССГ наказателно постановление № РД-И-040/15.08.2017 г., издадено от изпълнителен директор на ИАЛ следва да се ангажира отговорността на ответника да порави вреди, причинени на ищеца, във връзка с отнемане от имуществото му на лекарствени продукти, които по закон ищеца не може да съхранява. Не е спорно, че с отмененото наказателно постановление, издадено от изп. директор ИАЛ на основание чл. 297 от ЗЛПХМ са отнети в полза на държавата: E. solution for injection, pre-filled syringe 50 mg x 4, 5 опаковки, срок на годност 07.2017 г.; H. solution for injection, pre-filled syringe 40 mg x 2, 1 опаковка, срок на годност 12.2017 г.; S. tablets 100 mg x 30, 8 опаковки, срок на годност 06.2018 г. Също така не е спорно, че към изтичане срока на годност на всеки продукт, ищецът е бил в съдебни процедури по оспорване НП. Не е спорно, че окончателния съдебен акт, с който е отменено НП не обсъжда и не взема отношение по законосъобразността на НП, в частта за отнетите вещи, а

репресивния акт на държавната администрация е отменен изцяло. С отмяната му, за ищеца е правопораждащ факт да иска репарирание на претърпените имуществени вреди. Ищецът твърди, че наред с отмененото НП, прието като отменен административен акт са налице и други елементи от фактическия състав, който законът изисква да е изпълнен, за да бъде ангажирана отговорността на държавата за вредите, причинени от служители на администрацията. В исковата молба и в становището по същество са развити подробни становища, за основателността на претенцията. Ищецът, чрез пълномощник прави изменение на иска, като намалява размера на главницата от 62000 на 60000 лева, както и размера на мораторната лихва на 14 933,35 лв.

Ответник по иска, ИАЛ, чрез представляващ по пълномощие изцяло оспорва исковата претенция. Развива съображения – не се дължи репарирание на вредата, тъй като лекарствените продукти са съхранявани в противоречие с нормативно изискване. Не са включвани в ПЛС, притежаване и съхранение е под разрешителен режим; като последица от нарушението е кумулативно задължение да бъдат отнети в полза на държавата тези/такива/ лекарствени продукти. Твърди, че ищецът не доказва реално настъпила вреда – коментира предмета на отнемане, така като е сочено в НП, като за продуктите по аскортимент и количество ищецът не доказва собственост и начин на придобиване. Изцяло се противопоставя на представени в административно наказателното производство фискални бонове (касови бележки) като удостоверителни документи за извършени разходи – няма данни за платеж; представени са без превод и не следва да се ценят като безспорно доказателство за извършено от ищеца плащане. Вещите, притежаването на които е забранено не се връщат, нито се заплаща тяхната равностойност, а с тях се постъпва по реда, установен в НАРЕДБА № 4 от 16.05.2018 г. за условията и реда за унищожаването, преработването или използването за други цели на лекарствените продукти. Връзката между отмененото наказателно постановление и твърдените вреди не е пряка, а е опосредена. Искането е за отхвърляне на исковете изцяло.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на исковите претенции. По делото са събрани писмени и гласни доказателства. Приложено е нах дело № 20001/2017 г. по описа на СРС, както и кнах дело № 10491/19 по описа на АССГ, предмет на разглеждане по които е било НП № РД-И-040/15.08.2017 г., издадено от изпълнителен директор на ИАЛ. Назначена е и приета съдебно-оценителна експертиза с вещо лице оценител, което да даде заключение по въпроси, поставени от страните. Изискана е справка от БНБ за курс R./BGN за дати 13.07.2016 и 15.08.2017 г. Приложени са писмени доказателства с издатал НАП във връзка с водени срещу ищеца производства по ДОПК. Прието изменение на иска по реда на чл. 214, ал. 1, изр. трето от ГПК, при спазена процедура от ищеца.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Установените факти: 1. Образувано адм. наказателно производство, следствие от съвместна проверка от полицейски служби и ИАЛ през 2016 г., с установено адм. нарушение, за което е издадено НП № РД-И-040/15.08.2017 г., издадено от изпълнителен директор на ИАЛ; 2. В част втора на НП, на основание чл. 297 от ЗЛПХМ е постановено отнемане на лекарствените продукти, посочени в решението; 3. НП е обжалвано пред СРС, неуспешно и при касационно обжалване, с решение на касационен състав на АССГ е постановено решение, с което решението на СРС и

издаденото срещу ищеца НП са отменени; 4. Няма произнасяне по реда на инстанционния контрол за отнетите вещи и тъй като НП е отменено изцяло, следва извода, за отмяна и в частта, с която са отнети в полза на държавата лекарствени продукти, за които е въведен разрешителен режим за съхранението им (не е конкретизирано, че се отменя в частта, в която на ищеца е наложена глоба за нарушение по чл. 284, ал. 2, пр. 2, алт.2-ра от ЗЛПХМ); 5. В хода на административнонаказателното и съдебни производства, поради изтичане срока на годност, отнетите лекарствени продукти би трябвало да са унищожени, а ищецът не е правил искане за връщането им, освен, когато е било невъзможно – в хода на административнонаказателното производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. В случая се претендира обезщетение от незаконосъобразно наказателно постановление. Макар последното да не е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, съгласно ТП № 2/2015 г. на Общото събрание на Гражданска колегия на ВКС и Първа и Втора колегия на ВАС, исковите за вреди от отменени незаконосъобразни НП, включително и такива за присъждане на разноски в процеса на обжалване, са с правно основание чл. 1, ал.1 ЗОДОВ и следва да се разглеждат по реда на исковото производство, предвидено в рамките на административния процес. Прието е, че определяща за квалификацията на иска като такъв по чл. 1, ал.1 ЗОДОВ е не правната природа на отменения акт, а основният характер на дейността на органа, който го е издал. НП се издава в резултат на административна дейност, поради което представлява властнически акт и е резултат от санкционираща административна дейност. В настоящото производство безспорно се установи, че НП, от което се твърди, че са настъпили вредите, е отменено с влязло в сила решение, а искът е предявен против юридическото лице, чийто орган го е издал, което съгласно чл. 205 АПК е пасивно легитимирано да отговаря за причинените вреди.

Разгледана по същество исковата претенция е частично основателна по следните съображения.

Според текста на чл. 203, ал. 2 от АПК, за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/, който се явява специален закон в производството за обезщетение. Препращането е само към материално-правните норми, касаещи имуществената отговорност.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. ЗОДОВ доразвива принципа, че всеки дължи обезщетение за вредите, които е причинил виновно другиму, като създава облекчен ред за ангажиране на отговорността на държавата за вредите, причинени на нейните граждани от органите на администрацията при изпълнение на правно-регламентирана административна дейност. Исковата защита е възможна при условията на чл. 1 от ЗОДОВ. Във фактическия състав на отговорността на държавата за дейността на администрацията, визирана в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, се включват следните елементи: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна

дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Поради това отговорността се характеризира като обективна, безвиновна, а възникването на право на обезщетение предполага установяване на незаконосъобразни актове, действия и/или бездействия. При липсата на който и да е от трите елемента на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Доказателствената тежест за установяване на кумулативното наличие на всичките три предпоставки се носи от ищеца, търсец присъждане на обезщетение за причинени му вреди. Вредите не се предполагат, а следва да се докажат от ищеца. По силата на общата препращаща разпоредба на чл. 144 от АПК, за неуредените в този дял въпроси се прилага Гражданският процесуален кодекс /ГПК/. Според чл. 8, ал. 2 от ГПК, страните посочват фактите, на които основават исканията си, и представят доказателства за тях, а по силата на чл. 154, ал. 1 от ГПК, всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. В тази връзка съдът е дал изрични указания на ищеца и ответника относно разпределянето на доказателствената тежест с разпореждането от 25.02.2020 г. по настоящото дело.

Претенцията на ищеца е за заплащане на исковата сума, намалена в хода на процеса на 60000 лева, като заплащане левовата равностойност на отнетите лекарствени продукти. Предмета на отнемане, при условията на чл. 41 и 46 от ЗАНН не е спорен. Спецификата на отнетите лекарства е обвързана от срока им на годност, който е изтекъл окончателно към м. юни, 2018 г. От приетата СИЕ не се установи: 1. Лекарствените продукти да са с определена цена, към датата на отнемането им, с изключение на : E. solution for injection, pre-filled syringe 50 mg x 2, с „цена търговец на дребно с ДДС за опаковка 1676,84 лв. 2. За другите два продукта – няма определени цени, не са включени в ПЛС, към 15.08.2017 г.

Ищецът, твърди, че продукта S. tablets 100 mg x 30, е закупен от него с лични средства в Румъния. Такива обяснения са давани и в административно наказателното производство, като в подкрепа на твърденията са представени копия на фискални бонове, издавани от търговец в Румъния. Платежните документи са представени на А., наред с възражения на ищеца. Видно от представените 4 броя фискални бонове, съдът ги кредитира, като доказателства, удостоверяващи плащане. Съдът приема, че дори да не са с означаване на платеца, те са представени от ищеца в хода на производство, приключило с отмяната на издаденото НП. Безспорно е, че предмет на отнемане са 8 опаковки S. tablets 100 mg x 30. За този продукт има четири фискални бона от 02.07.2016 г. (3) и един от 22.06.2016 г., установяващи закупуването на продукта "S. 30", което се приема като опаковка от 30 таблетки, т.е има съответствие на продукта, предмет на закупуване и тези, предмет на отнемане. Съдът кредитира фискалните бонове, издадени от румънска аптека, като за фискален бон "S. 150" от 22.06.2016 г., приема продажбата на пет опаковки x 30 таблетки.

В установената съдебна практика е изяснен въпросът какво е съдържанието на употребените в чл. 4 ЗОДОВ понятия - пряка и непосредствена последица от увреждането. Легална дефиниция на тези понятия законодателят не е дал. Както правната теория, така и съдебната практика, са приели критерии, от които да се изхожда при дефинирането им. Според правната доктрина, водещи при определянето на съдържанието на понятията „пряка и непосредствена последица“ са теорията за равноценността, съгласно която един факт е причина за резултата, когато, ако този

факт е липсвал, то резултатът не би настъпил, и адекватната теория, съгласно която причина са тези условия, които причиняват резултата нормално, типично, адекватно, а не по изключение.

В практиката е възприето разбирането, че непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоположния резултат, а преки са тези, които обосновават причинната връзка между противоположността на поведението на причинителя и вредите. Разходите по купуване на отнетите осем опаковки S. tablets 100 mg x 30 представляват непосредствена вреда от неправомерно издаденото наказателно постановление, като прякото следствие от това е дължимост на заплащане на равностойността им, за което са ангажирани доказателства, предмет на обикновено пресмятане. От представено писмо от БНБ се установи, че към дата на отнемане на лекарствените продукти 15.08.2020 г. курс R./BGN е 10 R.=4.27738 (4,28) BGN. Безспорно е от кредитираните фискални бонове за три опаковки S. tablets 100 mg x 30, общо на стойност е 117682,48 R. с левова равностойност 50 337, 27 лева към датата на отнемането им.

Член 4 ЗОДОВ предвижда, че държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Едно от условията на чл. 204, ал. 1 АПК за допустимост на иска за реализиране на отговорността на държавата и общините за вреди по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ е административният акт да е отменен по съответния ред, който е обжалван по административен и/или съдебен ред. Факт, безспорно установен от приложеното решение № 7006/18.11.2019 г., постановено по адм. дело № 10491/2019 г. по описа на Административен съд София град, с което е отменено НП. Налице е пълното условие, за предявения иск да е допустим и от това условие да се цени основателността на иска. Съдът не кредитира косвени доказателства, каквито са представените ревизионни актове от приходна агенция. За съда е безспорно, че ищецът при разпределената доказателствена тежест представя платежни документи, от които е видно, че лекарствата са закупени от чужбина, което не е забранено, на стойност, която е установена и са платени в брой. Ответникът не е в състояние да оспори плащането на лекарствата, при положение, че платежните документи, фискални бонове от румънски търговец, не могат да се опровергаят за факта на плащането. Има дата, има продукт на продажба, има стойност, а с издаване на фискалния бон се доказва единствено факт на плащането и основание за придобиване на продукта. Както продуктите така и фискалните бонове, съответстващи на количеството опаковки от лекарството S. tablets 100 mg x 30 са предоставени/отнети от ищеца в хода на започналото срещу него административнонаказателно производство. Ответникът не може да опровергае настъпилата за ищеца имуществена вреда, установена с отмяната на НП, още повече, че действията по отнемане на лекарствата са извършени от негови служители.

Следователно, след като едно от условията на АПК за образуване на производство по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ е административният акт да е отменен по административен или/и съдебен ред отнемането на лекарствени продукти е безспорна вреда за ищеца, която е в пряка причинна връзка с отменения като незаконосъобразен административен акт /в случая наказателно постановление/ и е непосредствена последица от него. Взаимовръзката между издаденото наказателно постановление и настъпилото увреждане, от това, че са отнети лекарства, които дори да са с неустановен произход

според А., което е невярно, е настъпилата имуществена вреда за лицето, от което са отнети тези лекарства. Съдът не приема основателни възраженията на ответника, че фискалните бонове, които били на румънски не са годни доказателства. Напротив, тези фискални бонове са посочени в НП, отчетени като некредитирани доказателства, представени от ищеца в административнонаказателното производство. В тази връзка, по отношение на доказването на елементите от фактическия състав на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, настоящия съдебен състав приема, че от събраните в хода на производството доказателства следва да се приеме, че безспорно в случая е налице отменен незаконосъобразен административен акт на административен орган, довел до претърпени от ищеца имуществени вреди, т.е. налице е причинно-следствена връзка между незаконосъобразната административна дейност и настъпилия вредоносен резултат. Разликата между имуществото след издаване на акта и икономическото положение, което неговият адресат би имал ако актът не беше издаден, респективно не бяха настъпили неговите правни последици, формира размера на претърпяната загуба. Претърпените загуби представляват реалните, ефективни вреди, изразяващи се в намаляване на актива на имуществото на адресата на незаконосъобразния акт.

Съдът намира, че искът е доказан за сумата 50 337, 27 лева, в какъвто размер ще го уважи. По отношение на другите отнети с НП лекарствени продукти извън *S. tablets 100 mg x 30*, не са ангажирани доказателства за плащане, няма основание да се приеме, че същите могат да се остойностят, като понесена вреда от страна на ищеца, което е основание искът за разликата до 60000 лева, като стойност на незаконосъобразно отнети лекарства да се отхвърли.

По отношение претенцията за мораторна лихва – претендирана в размер на 14 933,35 лв., за периода от датата на издаване на НП № РД - И - 040/15.08.2017 г. до датата на подаване на исковата молба - 03.02.2020 г., съдът определя същата в размер на 12528,32 лева, пресметната върху сумата от 50 337, 27 лева, в какъвто размер се присъжда.

В частта за разноски, съдът при условията на чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, определя в полза на ищеца да се присъди сумата от 3615 лева. На основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ в тежест на ищеца се възлага да заплати, във връзка с отхвърлената част от иска разноски за възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 лева.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция по лекарствата БУЛСТАТ[ЕИК] да заплати на Г. Л. Т. с ЕГН [ЕГН] сумата 50 337, 27 (петдесет хиляди триста тридесет и седем,27) лева, обезщетение за претърпени имуществени вреди от отменено Наказателно постановление № РД - И - 040/15.08.2017 г., издадено от Изпълнителен директор на ИАЛ, в частта, с която са отнети в полза на държавата осем опаковки *S. tablets 100 mg x 30*, заедно със законната лихва, считано от 03.02.2020 г. до окончателното изплащане на сумата като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата до 60000 лева, като недоказан.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция по лекарствата БУЛСТАТ[ЕИК] да заплати на Г. Л. Т. с ЕГН [ЕГН] сумата 12528,32 (дванадесет хиляди петстотин двадесет и осем, 32) лева, лихва за периода 15 август 2017 г. до 03 февруари 2020 г., като отхвърля иска за разликата до 14 933,35 лв.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция по лекарствата БУЛСТАТ[ЕИК] да заплати на Г. Л. Т. с ЕГН [ЕГН] сумата 3615 (три хиляди шестотин и петнадесет) лева разноски в

настоящото производство, съобразно уважената част от иска.

ОСЪЖДА Г. Л. Т. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Изпълнителна агенция по лекарствата БУЛСТАТ[ЕИК] сумата 100 (сто) лева разноски.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия